

عنوان مقاله:

الگوهای فضایی حوادث ترافیک درون شهری در رشت

محل انتشار:

پژوهش های جغرافیای انسانی، دوره 41، شماره 3 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

نورالدین عظیمی - استادیار گروه شهرسازی، دانشگاه گیلان

محمد رضا فاروقی - استادیار گروه شهرسازی، دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

گسترش شهرنشینی، استفاده روزافزون از اتومبیل شخصی و محدودیت توسعه شبکه های ارتباطی بر مشکل ازدحام ترافیکی به ویژه در شهرهای بزرگ کشور افزوده است. از تبعات چنین وضعیتی، حوادث زیاد رانندگی و خسارت های ناشی از آن می باشد. مقاله حاضر کوشش می کند الگوی توزیع فضایی حوادث ترافیکی و دلایل احتمالی آن را در شهر رشت که از بالاترین آمار حوادث رانندگی در ایران برخوردار است، بررسی نماید. بخش عمده داده های مورد استفاده مبتنی بر آمار حوادث رانندگی درون شهری رشت در سال ۱۳۸۵ می باشد. نتایج تحقیق نشان می دهد که مسیر کمربندی و خیابان های اصلی منشعب از مرکز شهر در مقایسه با خیابان های کوتاه تر و واقع در محدوده بین مرکز و پیرامون شهر مقادیر حوادث رانندگی بیشتری دارند. در عین حال فرم و موقعیت تقاطع ها با میزان حوادث ترافیکی آن ها در رابطه می باشد و تقاطع های به شکل فلکه به ویژه در امتداد مسیر کمربندی نسبت به تقاطع های چهار راه و یا سه راه در قسمت های دیگر شهر حوادث ترافیکی بیشتری دارند. این در حالی است که تمرکز فعالیت های تجاری، خدماتی و اداری مهم در محدوده مرکزی شهر با مقادیر بالای حوادث ترافیکی در خیابان های مهم و منشعب از مرکز مرتبط می باشد. بنابراین حذف ترافیک ترانزیت از داخل شهر، تقویت سیستم حمل و نقل عمومی، اصلاح فرم، غیرهمسطح کردن تقاطع های مهم و بهبود کیفیت معابر موجود به منظور عبور حجم بیشتر ترافیک از مواردی هستند که بایستی در کاهش حوادث ترافیک شهری مورد توجه قرار گیرند.

کلمات کلیدی:

تقاطع، توزیع فضایی، حوادث ترافیکی، شبکه معابر، شهر رشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1808051>

